

Борисъ за злодѣйството му, оставилъ монастыря, та дошълъ и го свалилъ отъ прѣстола, извадилъ му очиты, хвърлилъ го въ тъмницѣ, и на мѣстото му поставилъ по-малкыя си сынъ Симеона (888 л.), па ся върнѣлъ пакъ въ монастыря, гдѣто слѣдъ толкъсь подвигы ся прѣселилъ отъ тоя свѣтъ (907 л. Майй 2.).

Симеонъ.

П. Какъвъ челоуѣкъ былъ Симеонъ?

О. Мѣдъръ и до толкъсь напръднѣлъ въ наукѣтъ у Византійскыты училища, дѣто баща му го пратилъ слѣдъ като ся сближилъ съ Византійциты чото даже го провъзгласили *философъ* и половинъ Гъркъ, че добръ научилъ гърцкый языкъ; той още былъ и храбъръ, и опытенъ отъ малкъ да върти широкѣтъ държавѣ, кождо му оставилъ баща му, и коя тогава ся простирала отъ Българскѣ Моравѣ до устѣето на Дунавъ; — и отъ тамъ по Черноморскыты брѣгове, — до Бургазскыя заливъ; еднѣ чѣсть отъ Сѣвернѣ Тракыѣ, почти цѣла Македонія до Р. Ибаръ, Горня Албанія и земиты въ Влашко и Паноніѣ ся вмѣщавали въ неѣ. Сичкы тыя страны были раздѣлены на 10 княжества, подраздѣлены на *уряды*, които управлявали князіе отъ царскѣ кръвъ, а правленіето ѣ было само-държавно.

П. Какво сторилъ най-напръдъ Симеонъ, когато възлѣзълъ на прѣстола?

О. Загрыжилъ ся да си укрѣпи царството было отъ вѣтрѣ, было отъ вѣнъ; истребилъ сичкы противници на христіанството, что ся таяли още въ лицето на нѣкои стари бояры, и тѣй направилъ да огрѣ вредомъ по Българіѣ свѣтлината на Евангеліето; поставилъ въ сѣкѣ църкѣ учены проповѣдници, да проповѣдувать народу мѣдриты и нравственныты христіанскы поуче-